

Čís. 11781.

Ustanovil-li nadřízený soud, shledav oznámení soudců o obavě předpojatosti za oprávněné, k rozhodnutí jiný soud, jde o delegaci nutnou (§ 30 j. n.). Proti povolení nutné delegace není tu opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 23. června 1932, R II 224/32.)

Vypovídající stranou byli auskultant krajského soudu v J. a jeho matka, vypovídanou stranou soudní rada krajského soudu v J. a jeho matka. V r c h n í s o u d ustanovil okresní soud v M. (v obnově krajského soudu v Z.), by projednal a rozhodl věc svolení k výpovědi mezi řečenými osobami. D ů v o d y: Jak z oznámení krajského soudu v J., že příslušný soud nemůže vykonávat soudnictví v této věci z důvodu § 19 čís. 2 j. n. vidno, nejen soudcové konající službu u příslušného okresního soudu v J., nýbrž i všichni soudcové nadřízeného mu krajského soudu prohlásili shodně, že ve svých služebních, pokud se týče i soukromých stycích i se soudním radou Drem H-em, i s auskultantem Drem M-em spatřují důvody, jež jsou s to opodstatniti jejich odmítnutí v této právní věci pro obavu předpojatosti (§ 22 org. zák.). Podle § 19 čís. 2 j. n. nemůže tedy příslušný okresní soud v J. vykonávat soudnictví v této věci a stal se i nadřízený mu krajský soud neschopným k usnášení o delegaci nutné ve smyslu § 30 j. n., pročez bylo na vrchním soudu, by učinil potřebné opatření (§§ 23, 30 j. n.). Projednání a rozhodnutí věci bylo přeneseno na okresní soud, podřízený jinému krajskému soudu, ježto ani krajský soud v J. nemohl by vykonávat soudnictví v této věci, nastala-li by toho potřeba v důsledcích rekursu proti rozhodnutí prvního soudce. Proti tomuto usnesení je opravný prostředek rekursu podle § 514 c. ř. s. na nejvyšší soud.

Nejvyšší soud odmítl rekurs.

D ů v o d y:

Předeslati jest toto: Vypovídající stranou jsou auskultant krajského soudu a jeho matka, jako spoluvlastníci domu. Vypovídanou stranou jsou soudní rada krajského soudu a jeho matka, jako nájemníci. Nejde tu o žádný z důvodů vyloučení (§ 19 čís. 1 a § 20 j. n.), nýbrž o pochybnost o nepředpojatosti (§ 19 čís. 2 j. n.). Soudcové okresního i krajského soudu, kteří by měli rozhodovati v první, popřípadě v druhé stolici o návrhu na svolení k výpovědi z bytu (§ 4 zák. o ochr. náj.), nebyli sice žádným z účastníků odmítnutí, ale všichni projevíli sami pochybnosti o své nepředpojatosti a oznámili to svým představeným. K tomu byli podle § 22 druhý odstavec zákona o organizaci soudní povinni. Protože však jde o všechny soudce, nebylo lze zjednati odpomoc cestou

správní podle § 28 zák. o org. soudů a musil rozhodovati o otázce sbo-rový soud podle pořadí stolic nadřizený, t. j. vrchní soud podle poslední věty § 23 j. n. Tento soud, shledav nepředpojatost pochybnou, delegoval podle § 30 j. n. jiný okresní soud — mimo obvod dotčeného krajského soudu — k provedení řízení a k rozhodnutí. Šlo tedy o delegaci nutnou podle § 30 j. n., která byla jen nezbytným následkem toho, že vrchní soud měl pochybnost o nepředpojatosti soudců, kteří by byli podle zákona povoláni k rozhodnutí. Vypovídaná strana napadá usnesení vrchního soudu o delegaci a odůvodňuje to v podstatě tím, že tu pochybnosti není. Tento rekurs je však nepřijatelný, protože nařízení nutné delegace podle § 30 j. n. nepodléhá opravnému prostředku. Není to sice řečeno v zákoně výslovně, ale jde to na jevo z těchto úvah: Stěžovatelé napadají sice výrok o delegaci, ale odůvodňují svůj odpor — jak již řečeno — tím, že tu není obavy předpojatosti, čímž napadají důvody usnesení, v nichž tato obava byla vyslovena. Avšak podle § 24 druhý odstavec j. n. nelze odporovati rozhodnutí, jímž bylo vyhověno odmítnutí, t. j. jímž byla shledána důvodnou pochybnost o nepředpojatosti. Řečený předpis má sice především na mysli případ, že strany — nebo jedna z nich — použily práva odmítnouti soudce pro předpojatost (§ 21 první odstavec j. n.), ale musí platiti stejnou měrou i pro případ, že soudce sám podle své povinnosti oznámil obavu předpojatosti (§ 22 z. o org. s.). Uvedenými předpisy chtěl zákon zaručiti naprostou nestrannost soudcovu, první to předpoklad pro řádný výkon spravedlnosti. Uznal-li představený v cestě správní podle § 28 zák. o org. s., nebo uznal-li nadřizený soud podle § 23 j. n., že je tu obava předpojatosti, nelze tomu odporovati, protože to slouží jen zmíněnému zákonnému účelu. Pro soudní rozhodnutí jest to výslovně nařízeno v § 24 druhý odstavec j. n., ale jde to také jasně na jevo z motivů k § 28 zák. o org. s., kde se praví: »Pro strany nemůže tím vzejít důvod k stížnosti, protože opatření má za účel zajistiti nejúplnější nepředpojatost soudce, cíl to, který odpovídá stejnou měrou zájmům obou stran a protože také proti vyhovění odmítnutí soudem není přípustný opravný prostředek podle § 24 druhý odstavec j. n.«. Jak bylo již svrchu řečeno, jest delegace nutná podle § 30 j. n. jen nezbytným následkem toho, že vrchní soud uznal odmítnutí za oprávněné, čemuž nelze odporovati. A nelze-li odporovati příčině, nelze důsledně odporovati ani jejímu nutnému následku. Nepřijatelný rekurs musil býti podle § 526 druhý odstavec c. ř. s. odmítnut.

Čís. 11782.

Směnky (zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928).

Ten, jehož jméno jest ve firmě veřejné obchodní společnosti, může býti přímo žalován na základě směnky akceptované společností.

(Rozh. ze dne 23. června 1932, Rv II 384/32.)

Ve směnečné adrese byla uvedena jako směnečník firma Ing. Viktor V. a spol., jako přijatel byl podepsán Ing. Viktor V. a spol. Směnečný pla-